

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעת: תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ

נגד

הנתבעים: 1. גולדשטיין זאב חב' לבניה (ג.ז) בע"מ – ניתן פסק דין
2. שושני יהודה אריה – ניתן פסק דין
3. זאב גולדשטיין

פסק דין

לפני בימ"ש תובענה בה התובעת מבקשת לחייב ערב לחובות חברה ומכח עילות נוספות.

כתב התביעה

1. התובעת טענה בכתב התביעה שהוגש ביום 7.5.17 כי הנתבעת 1 חבה לה תמורה עבור סחורה שסיפקה לה (להלן: "החברה"). עוד טענה שהנתבעים 2 ו- 3 ערבו להתחייבויות החברה כלפיה (להלן: "יהודה" ו"זאב").

2. התובעת ביקשה לחייב הנתבעים בתשלום הסך של 258,962 ₪ מכח עילה חוזית, נזיקית ועשיית עושר ולא במשפט.

מתן פסק דין נגד הנתבעים וביטולו ביחס לזאב

3. ביום 3.12.17 התובעת ביקשה פסק דין נגד הנתבעים, בהעדר הגנה. ביום 24.1.18 בימ"ש (ע"י כבוד הרשם גבאי) נתן פסק דין כמבוקש. ביום 7.2.18 זאב הגיש בקשה לביטול פסק הדין נגדו והעברת התובענה למחוז ירושלים. ביום 14.3.18 בימ"ש (ע"י כבוד הרשמת הבכירה מאירוביץ) קיבל הבקשה לביטול פסק הדין ביחס לזאב בכפוף להפקדת הוצאות המשיבה בקופת בימ"ש ודחה הבקשה להעברת התובענה למחוז ירושלים. ביום 22.3.18, לאחר שזאב ביצע ההפקדה, פסק הדין נגדו בוטל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

כתב הגנה מטעם זאב

4. ביום 5.4.18 זאב הגיש כתב הגנה בו חזר על טענותיו בבקשה לביטול פסק הדין ובתגובה לתשובה לבקשה לביטול פסק הדין. זאב טען כי לא הכיר התובעת, לא הזמין ממנה דבר ולא ערב להתחייבויות החברה כלפיה.

התובעת ביקשה להאריך המועד למיצוי הליכים מקדמיים

5. ביום 30.8.18 בימ"ש קבע כי מוצו הליכים מקדמיים והורה לצדדים להגיש ראיות. לאחר מתן ההחלטה, התובעת ביקשה להאריך המועד להגשת בקשות מקדמיות, לרבות בקשה למינוי מומחה מטעם בימ"ש להשוואת כתב יד. בימ"ש קיבל הבקשות. לאחר מכן, התובעת ביקשה לדחות גם המועד להגשת ראיות ובימ"ש קיבל הבקשה. זאב ביקש לבטל ההחלטה למנות מומחה להשוואת כתב יד ובימ"ש דחה הבקשה.

הגשת חוו"ד ע"י מומחית בימ"ש להשוואת כתב יד

6. ביום 7.12.18 המומחית מטעם בימ"ש גב' פנינה אריאלי הגישה חוו"ד. המומחית קבעה שקיימת סבירות כי זאב חתם על הערבות, אך ציינה כי הורידה דרגה מדרגות הסבירות בשל היות המסמך הנבדק צילום.

הדיון הראשון

7. ביום 9.12.18 התקיים הדיון הראשון. הצדדים הודיעו כי מיצו הליכים מקדמיים ובימ"ש הורה על הגשת ראיות.

הגשת ראיות

8. לאחר קבלת שתי ארכות, התובעת הגישה ראיותיה ביום 23.1.19 וזאב הגיש ראיותיו ביום 17.2.19.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

הדיון השני

9. ביום 4.3.19 התקיים הדיון השני. בימ"ש דן בבקשת התובעת למחוק סעיפים מתצהיר זאב ולמשוך ממנו נספחים. בימ"ש נתן לזאב הזדמנות נוספת להגיש בקשה לתיקון תצהיר גילוי המסמכים מטעמו.

הגשת תצהיר גילוי מסמכים ע"י זאב

10. זאב הגיש בקשה לתיקון תצהיר גילוי המסמכים מטעמו ובימ"ש קיבל הבקשה ביום 1.4.19 וחייב אותו לשלם לתובעת הוצאות הבקשה.

הדיון השלישי

11. ביום 21.5.19 התקיים הדיון השלישי. בימ"ש קבע מועדים לשמיעת הראיות, סדר הנחקרים וזמני החקירה.

הדיון הרביעי

12. ביום 14.11.19 התקיים הדיון הרביעי. נחקרו המומחית מטעם בימ"ש, המומחית מטעם זאב, גב' מלי קדוש, מר עמיר בן צבי, מנהל התובעת (להלן: "עמיר") ויהודה. בדיון נקבע כי זאב ויהודה יגישו דוחות איכון של הטלפון הנייד שלהם במועד חתימת הערבות הנטען בו נקב יהודה.

הגשת דוחות איכון

13. ביום 8.12.19 הגיש זאב דו"ח איכון מטעמו וביום 12.12.19 התובעת הגישה דו"ח מטעם יהודה ללא נתונים. בימ"ש הורה ליהודה להגיש תצהיר בו יסביר אם ביום החתימה על הערבות, כגרסתו, היה ברשותו מספר טלפון אחר מהמספר שמסר לצורך בדיקת האיכון. ביום 18.12.19 התובעת הגישה בקשה להגשת דו"ח איכון מתוקן.

הדיון החמישי

14. ביום 22.12.19 התקיים הדיון החמישי. נחקרו גב' ביטון, גב' פקר וזאב. בתום הדיון בימ"ש קצב לתובעת פרק זמן להגיש בקשה להאריך המועד להגשת דו"ח איכון מתוקן ע"י יהודה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

הגשת דו"ח איכון מתוקן של יהודה

15. לאחר הדיון, בימ"ש האריך המועד להגשת דו"ח איכון מתוקן ע"י יהודה תוך חיוב התובעת בהוצאות. ביום 23.1.20 התובעת הגישה דו"ח איכון מתוקן של יהודה.

הגשת סיכומים

16. התובעת הגישה סיכומיה ביום 18.2.20 וזאב ביום 14.3.20.

דיון והכרעה

17. על בימ"ש להכריע במחלוקת: האם זאב חתם על הערבות שמכוחה הוא נתבע לשלם חוב החברה? והאם יש לחייב אותו מכח עילות נוספות?

גרסת התובעת

18. התובעת טענה בכתב התביעה כי בזמנים הנוגעים לתובענה, הזמינה החברה ממנה, באמצעות יהודה וזאב, תשע מערכות סינון ואב"כ, לרבות ציוד נלווה למערכות, למיזם בניה, שהוקם על ידי החברה, בבית ספר מבוא חורון.

19. התובעת טענה שביום 7.9.16, היא שלחה לחברה הצעת מחיר כוללת, לרכישת מערכות סינון ואב"כ לרבות התקנת המערכות במיזם בסך כולל של 194,828 ₪ לא כולל מע"מ.

20. החברה ויהודה חתמו ואישרו את הצעת המחיר, בתנאי תשלום "שוטף+60 יום בצ'ק דחוי, שיימסר בהתקנה".

21. לימים התברר לתובעת, כי יהודה, ניהל עמה משא ומתן, בחוסר תום לב, ואף פעל לקיום ההסכם בחוסר תום לב, וזאת לשם קבלת הסחורה נשוא כתב התביעה, בשעה שהיה מודע לכך שהחברה לא תוכל לעמוד בהתחייבותיה כלפי התובעת.

22. זאת מכיוון שהחברה נקלעה לקושי כלכלי, שהיה בו כדי למנוע ממנה לפרוע את התשלום הנדרש עבור המערכות- כפי שאכן קרה בפועל, בסופו של יום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

23. ביום 14.9.16 מסרה התובעת "בידי" החברה, חשבונית מס לתשלום, בסך כולל של 227,949 ₪. דא עקא, במקום למסור בידי נציג התובעת, המחאה אחת לתשלום, בתנאי תשלום של שוטף + 60, נמסרו לתובעת על ידי הנתבעים, שלוש המחאות לתשלום (כ"א בסך של 75,983 ₪).

24. נציג התובעת הסב תשומת לב הנתבעים, שהסכם ההתקשרות לא אפשר לחברה, לשלם את הסכום בשלושה תשלומים. יהודה השיב, כי החברה נקלעה לקושי כלכלי זמני בלבד, ומשכך נרשמו לפקודת התובעת, שלוש המחאות.

25. לאור האמור, התובעת חייבה את יהודה וזאב לחתום כלפיה על כתב ערבות אישית לתשלום התחייבויות החברה כלפיה. ביום 30.10.16 חתמו יהודה וזאב על כתב ערבות אישית, בערבות בלתי מוגבלת בסכום כלפי התובעת.

26. כל ההמחאות שנמסרו לתובעת, חוללו על ידי החברה, מחמת אין כיסוי מספיק. למרות פניות חוזרות ונשנות, לא מצאו לנכון הנתבעים, עד עצם הגשת התובענה, לקיים את התחייבויותיהם, באמצעות תשלום סכום החוב לתובעת.

גרסת זאב

27. זאב טען בכתב ההגנה, כי תוכן כתב התביעה אינו מגלה נגדו עילת תביעה. הוא מעולם לא התחייב כלפי התובעת ואינו ערב אישית לחברה כלפי התובעת.

28. עוד טען כי לא מכיר את התובעת ומעולם לא פנתה אליו בעניין עבודה ו/או קשר עסקי. המו"מ שהתקיים בעניין הצידוד שסופק לא קשור לעסקה זו, שכן עוד בטרם נכרתה העסקה, הוא הודיע ליהודה עוד קודם, ביום 30.5.16 שלא להמשיך ולבצע עבודה בביה"ס מבוא חורון.

29. זאב טען שיהודה הינו פושט רגל שחייב לזאב ולאחרים מאות אלפי שקלים וכי הוא הגיש נגדו תביעת חוב לנאמן.

30. החתימה של זאב על כתב הערבות הינה מזויפת. זאב דרש שיעיד מאן דהוא כי הוא חתם בפניו על ערבות לטובת התובעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

גרסת התובעת מבוססת על השערות ואף גובלת בניסיון להטעות בימ"ש

31. הגרסה הראשונה של התובעת נמסרה בכתב התביעה. היא טענה שזאב חתם על הערבות ותן לא. כאמור לעיל, כתב התביעה מתייחס אך ורק לפעולות של יהודה, למעט לעניין החתימה על הערבות.

32. הגרסה הראשונה של זאב נמסרה בבקשה לביטול פסק הדין. הוא טען כי לא ערב להתחייבויות החברה כלפי התובעת ואף אינו מכיר אותה או את גב' ביטון ששמה נזכר בכתב התביעה. משלב זה, התובעת העלתה מספר גרסאות שנועדו לבסס טענתה שזאב חתם על הערבות.

הגרסה שזאב חתם על הזמנת המוצר

33. התובעת טענה בכתב התביעה שיהודה והחברה חתמו על הזמנת המוצר. גם בתצהיר שתמך בתשובה לבקשה לביטול פסק הדין וגם בתצהיר עדותו הראשית של עמיר, הוא לא הצהיר או טען שזאב חתם על ההזמנה. אולם, בעת חקירתו, העיד בעמוד 75 בשורה 27 שזאב חתם על ההזמנה:

"עו"ד חן: יש לך ראייה שגולדשטיין חתם על ההסכם?

העד, מר בן-צבי: אני לא גרפולוג.

עו"ד חן: אז למה חתמת שגולדשטיין חתמת על ההסכם?

העד, מר בן-צבי: כי הדעת נותנת שהלקוחות שלנו שמזמינים ואנחנו עובדים עם אלפי לקוחות, הם אלה שחותמים על ההזמנות שלנו בהמשך לתקשורת."

34. זאב טען שההזמנה נעשתה ללא ידיעתו ונשאל על כך בעמוד 135 משורה 3:

"ש. מפנה לנספח ב של התובעת ומראה לך שתי חתימות ואני אומר לך שאחת החתימות היא שלך וידעת על ההזמנה?

ת. אני אומר לך שזו לא חתימתי, גם הגרפולוגית התייחסה לזה, זו לא חתימה שלי וגם לא דומה לה."

35. זאב טען שאם היה יודע על ההזמנה היה מבטל ההתקשרות מיד. זאב נשאל על כך בעמוד 129 משורה 21:

"אני לא הזמנתי מהחברה שלכם שום דבר, לא יודע מתי בוצעה ההזמנה, אם היו מתקשרים אלי הייתי אומר שלא לספק שום דבר שקשור למבוא חורון כי כשהייתי בבניין הזה בגמר השלד הקבלן הראשי נשאר חייב כ 1.5 מליון ₪ והמועצה העבירה לחברה והוא לא העביר לנו, לכן לא יכולנו להמשיך יותר."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

36. בעמוד 132 משורה 25 זאב נשאל לגבי הראיות המבססות טענותיו כי יהודה המשיך לעבוד עם הקבלן הראשי לאחר שזאב הודיע לקבלן הראשי על הפסקת העבודה:

"ש. בס' 36 לתצהירך טענת ששושני עשה יד אחת עם הרשקוביץ והוא המשיך לבצע את העבודה, אם הודעת לקבלן שאתה לא חלק מהפרוייקט והוא המשיך לבצע ולא שעה לבקשתך מדוע לא זימנת אותו להעיד?

ת. אני מסוכסך עם הקבלן הראשי ואני בטוח שלא יבוא להעיד. הפרוטוקולים שצירפתי עליהם שילמתי קנס מוכיחים שמעולם לא ישבתי בישיבה עם הקבלן הראשי ושששני, מי שניהל את ההפקה והנוכחות זה שושני והקבלן הראשי, שושני לא עושה דבר לשם שמים וכנראה שהרוויח מזה מליונים.

ש. מה קשור לזה שאתה מסוכסך איתו, אם היית מעביר את הדרישה היה מגיע ומעיד שאכן הודעת לו שאינך חלק מהפרוייקט?

ת. צירפתי מסמכים המעידים שלא הייתי מעורב בפרוייקט או בכספים או כל דבר שקשור ש. תראה לי מסמך ואני אומר לך שגם המסמך שצירפת והפנית אליו זה שששני יושב כבעל מניות לא אומר שלא היית מודע למתרחש?

ת. אני רוצה להתייחס לנספח 14 לתצהירי שהם מכתבים שב"כ הנתבעת שלחה לקבלן ואני מפנה לנספח 13 – ערבות אישית שששני נתן לחברת הכל לבניין שאני סירבתי לחתום עליה, מפנה לבית הילל. כשבית המשפט אומר לי שאני שוב לא עונה לשאלה אני אומר שמפנה לפר' נספח 9 ולרשימת הנוכחים. אני לא ידעתי מה קורה שם".

37. התובעת עימתה את זאב בחקירתו עם טענות שונות בקשר למצבה הכלכלי של החברה וטענה כי הסתיר מב"ש מעורבות החברה בפרשה של חשבונות מזויפות. ספק אם זאב היה מעורב בפרשת החשבונות הזרות או המזויפות שכן לא הוצג פסק דין חלוט בסוגיה זו.

38. נוסף לכך, גם יהודה שטען כי זאב הסכים לשליחת ההזמנה, אישר בעמוד 99 משורה 5 שזאב לא היה באתר העבודה עוד לפני חודש מאי, שעה שההזמנה הודפסה ע"י התובעת בחודש ספטמבר: "העד, מר שושני: אני כן, בשלב מסוים אני ביקשתי ממנו שלא יהיה בכלל באתר כי הוא הסתכסך,

כב' הש' הדר: הוא זה מר גולדשטיין?

העד, מר שושני: מר גולדשטיין, כן, שהוא הסתכסך עם כולם שם. ולא יכולנו פשוט להמשיך לעבוד כשהוא נמצא שם. אז אמרתי לו 'יש מספיק עבודות בחוץ, המון פרויקטים בחוץ. תטפל אתה בפרויקטים שבחוץ, אני רוצה לגמור פה בשלום את הפרויקט הזה'.

עו"ד חן: תאמר לי, זה היה בסביבות מאי בערך שאמרת לו,

העד, מר שושני: לא, הרבה לפני, מה."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

39. יהודה לא שלל בעמוד 110 משורה 11 טענתו של זאב כי האחרון ביקש ממנו בשלבים מסוימים לעצור את העבודות:

"ש: הוא לא ביקש ממך לעצור את העבודות?

ת: לא, בשלבים מסוימים."

40. בעמוד 111 משורה 22 יהודה טען שזו הייתה "הצעה" של זאב בחודש ספטמבר, הוא החודש שבו הודפסה ההזמנה.

41. כפי שיפורט בהמשך, בימ"ש לא האמין לגרסת יהודה. לכן, בהעדר חו"ד של מומחה לכתב יד לפיה זאב חתם על ההזמנה, ומכיוון שהתובעת עצמה לא טענה זאת בכתב התביעה, בימ"ש קובע שלא הוכח כי זאב חתם על ההזמנה.

הגרסה שגם זאב מסר לתובעת שיקים

42. בסעיף 15 לתצהירו, עמיר הצהיר ש"הנתבעים" מסרו לתובעת שיקים.

בעת חקירתו בעמוד 78 משורה 3 התברר כי אינו יודע מי מסר השיקים:

"עו"ד חן: שלושת הנתבעים נתנו לך את השיקים או שששני מסר לכם?

העד, מר בן-צבי: ראשית, אני קורא מתוך התצהיר, "נמסר לתובעת על ידי הנתבעים

שלוש החמאות", אם השאלה מכוונת מי בדיוק מסר פיזית את השיקים,

ש: אז מי מסר את השיקים?

ת: אינני יודע. אני מקבל את השיקים אצלי, הם מגיעים למשרד מהמתקין."

43. גם גב' ביטון הצהירה ש"הנתבעים" מסרו לתובעת השיקים וגם היא אישרה בחקירתה בעמוד

122 בשורה 10 שאין היא יודעת אם זאב מסר שיקים.

"אני לא באמת יודעת מי מסר את השיקים לא הייתי בשטח, המתקינים לוקחים את השיק לא

יודעת מי היה בהתקנה".

44. לא רק שזאב הכחיש כי מסר לתובעת שיקים, הוא טען כי יהודה זייף חתימתו גם על השיקים.

ראו עדותו מעמוד 134 משורה 2.

"ש. כשאני מסתכל על החתימות של השיקים ועל דוגמאות החתימה, הדוגמאות שסיפקת

זהות, מה השוני?

ת. אלה לא חתימות שלי על השיקים והן לא זהות לחתימות שלי. אצלי אין את ה ז יש רק קו

שנכנס ועולה, כרגע צירתי את החתימה שלי. על השטר אין חתימה שלי ולא נתתי הרשאה

לששני לחתום במקומי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

- ש. לטענתך שושני רשם את ההמחאות מפנקס שיקים של החברה?
 ת. נכון
 ש. אתה כבעל מניות אינך בודק מה ההמחאות שנרשמו מפנקס ההמחאות?
 ת. שושני מאוד קשה ועקשן הוא לא היה מראה מעולם פנקס שיקים, היה כמו שור קדימה ולא עניין אותו כלום, הוא העיד כשאמרתי לו לעצור את הפרוייקט הוא אמר שזרק אותי, אם נתן שיקים דחויים אני לא יכול לדעת. כשבית המשפט שואל אותי האם בדקתי את פנקסי השיקים ומתי אני אומר ששושני לא השאיר במשרד את פנקסי השיקים וההעתיקים, הוא מידר אותי מאז שאמרתי לו לעצור את הפרוייקט בסוף מאי או יוני 2016. כשבית המשפט שואל אותי האם מייד דרשתי ממנו לקבל את פנקסי השיקים כדי לבדוק לפי הספחים מה השיקים שנמשכו אני אומר שהוא לא רצה לתת למרות שדרשתי
 ש. תפנה לתצהיר או לכתבי הטענות לסיפור כזה
 ת. אין. לא חשבתי שזה רלוונטי לתביעה
 ש. לטענתך זה שהשותף שלך מפזר שיקים לכל העולם ואתה מספר לראשונה שביקשת ממנו את הפנקסים ולא נתן לך, אתה אומר שלא חשבת שזה מהותי, האם זה לא חשוב?
 ת. לא חשבתי שזה חשוב
 ש. כשידעת לטענתך שהשותף שלך מפזר שיקים האם זה לא מוביל לסיום השותפות?
 ת. לא ידעתי למי פיזר עד שהגיעו בתחילת 2017 ואז הבנתי מה גודל הצרה"

45. אמנם גרסתו של זאב אינה חפה מקשיים, אולם מרגע שיהודה הודה, כפי שיפורט בהמשך, כי זייף חתימת זאב, גם בעניין זה בימ"ש קובע כי לא הוכח שזאב מסר, או חתם, על השיקים שנמשכו מחשבון החברה, שנמסרו לתובעת.

הגרסה שזאב חתם בפני התובעת על הערבות

46. התובעת טענה בסעיף 11 לתשובתה לבקשה כי זאב "חתם בפניה על כתב ערבות אישית ביום 30.10.16". טענה זו לא הופיעה בתצהיר עמיר, מנהל התובעת, שצורף לתשובה לבקשה. בימ"ש קובע כי גרסה זו לא הייתה נכונה וכי התובעת ניסתה להטעות בימ"ש בסוגיה מהותית..

הגרסה שזאב סיכם טלפונית עם מנהל התובעת חתימתו על הערבות

47. עמיר הצהיר בסעיף 4 לתצהיר שנחתם ביום 22.2.18 וצורף לתשובה לבקשה לביטול פסק הדין שהוא שוחח עם זאב לפני החתימה על הערבות, ולאחריה, וזאב הבטיח לו כי החוב ישולם. אולם, גרסה זו לא הופיעה בכתב התביעה וגם לא בתצהיר עדות ראשית מטעמו שנחתם ביום 22.1.19.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

48. לא זו אף זו, בעת חקירתו, התברר שהוא לא נפגש מעולם עם זאב וכי הניח בשיחה טלפונית שקיים עם יהודה שאדם נוסף שלטענת עמיר השתתף בשיחה, הוא זאב. ראו בעמוד 68 משורה 11: **"כב' הש' הדר: עכשיו שאלה נוספת, כשגולדשטיין ואתה לשיטתך משוחחים יחד עם שושני על הקו, זה פעם ראשונה שאתה מדבר גולדשטיין או שהיו לך שיחות קודמות איתו? העד, מר בן-צבי: לא היו לי שיחות קודמות איתו, אלא עם מר שושני. כב' הש' הדר: אז איך אתה יודע שזה גולדשטיין על הקו? העד, מר בן-צבי: אני לא יכול לדעת."**

49. גב' ביטון וגב' פקר (ראו בעמוד 126 משורה 1 תיאור האופן בו נתנה גב' פקר ליהודה מספר הטלפון של עמיר כדי שיתקשר אליו ישירות) העידו כי לא היו נוכחות בשיחה המשותפת. גם העד מטעם התובעת, יהודה, לא מזכיר בתצהירו קיום שיחה משותפת. לכן, העד היחידי שתומך בעת **מתן עדותו בגרסת עמיר לעניין עצם קיומה של השיחה המשותפת** הוא יהודה. כפי שיפורט בהמשך, בימ"ש לא האמין ליהודה לגבי חלקים מהותיים בעדותו ולא האמין לו גם בעניין הגרסה לגבי שיחה משותפת שלא הופיעה בתצהירו.

50. לנוכח האמור לעיל, בימ"ש קובע כי לא הוכח שהשיחה התקיימה. אולם, בין אם גרסת עמיר נכונה, ובין אם לאו, אין בה כדי לבסס הטענה שהאדם הנוסף שלגרסת עמיר השתתף בשיחה עם יהודה, הוא זאב.

הגרסה שזאב אישר לאחר החתימה על הערבות כי החוב ישולם

51. כאמור לעיל, בתשובה לבקשה לביטול פסק דין עלתה לראשונה גרסה כי זאב הבטיח לשלם החוב. כמו כן, עמיר הצהיר בסעיפים 4 ו-7 לתצהירו ש"שוחח עם המבקש לא אחת בעניין תשלום החוב נשוא התביעה לאחר שהמבקש הבטיח לי לא פעם שהוא ישלם את החוב לאחר שיתאפשר לו לעשות זאת מבחינה כלכלית".

52. בעת חקירתו, עמיר אישר בעמוד 68 בשורה 26 כי לא התייחס בסעיף 7 לזאב: **"העד, מר בן-צבי: אני לא כתבתי בסעיף 7 שדיברתי עם גולדשטיין."**

ובעמוד 74 בשורה 13 אישר כי לא קיים שיחה נוספת עם זאב. **"עו"ד חן: זאת אומרת, עד לאותה נקודה לא ידעת על קיומו של גולדשטיין ולא דיברת איתו, ולא שוחחת איתו ולא שום דבר?"**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

העד, מר-בן-צבי: עד לאותה נקודה תיארתי לעצמי שיש בן אדם שקוראים לו זאב גולדשטיין, מטבע הדברים של החברה ומהבדיקה שעשינו שיש שם בעל מניות. אבל התקשורת בפועל הייתה מול יהודה שושני.

כב' הש' הדר: ולאחר מכן היה עוד פעם מגע ביניכם?

העד, מר-בן-צבי: לא."

53. בשונה מגרסת השיחה המשותפת, בעניין הגרסה לשיחות בהן זאב מודה כביכול בחוב, התברר שתצהירו של עמיר בעניין זה בסעיפים 4 ו- 7 לא היה אמת. בימ"ש קובע גם לגבי טענה זו כי התובעת ניסתה להטעות בימ"ש.

הגרסה שזאב אישר לפני גב' ביטון כי חתם על הערבות

54. בכתב התביעה נטען כי גב' ביטון שוחחה עם יהודה על החוב. אולם, בתשובה לבקשה לביטול פסק הדין, עמיר הצהיר שידוע לו שגב' ביטון שוחחה עם זאב, לפני ולאחר חתימתו על הערבות, על ערבותו.

55. זאב הכחיש בתגובתו לתשובה גרסת מנהל התובעת.

56. גב' ביטון נחקרה על גרסה זו ובעמוד 121 בשורה 7 סתרה גרסת עמיר:
"ת. לא דיברתי עם גולדשטיין, כל הקשר שלי היה עם שושני (יהודה – ע.ה.)"

57. מכאן שגם בעניין זה היה ניסיון להטעות בימ"ש.

הגרסה כי יהודה היה עד לחתימת זאב על הערבות ביום 30.10.16

58. התובעת צרפה לראיותיה תצהיר של יהודה בו הוא הצהיר כי זאב חתם בנוכחותו על הערבות ביום 30.10.16 במשרדי החברה.

59. גם טענה עובדתית חשובה זו לא הופיעה בכתב התביעה, או בתשובה לבקשה לביטול פסק הדין.

60. נוסף לקושי העולה מהאופן בו גרסה זו הובאה לראשונה, לגרסה זו קשיים נוספים.

61. קושי ראשון, התובעת ייחסה ליהודה בכתב התביעה מעשה רמייה זדוני וחוסר תום לב. בעמוד 76 בשורה 27 עמיר העיד שיהודה שיקר לו:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

"עו"ד חן: בטענה שהחברה סולבאנט.
כב' הש' הדר: אתה שואל אותו זה מה שהוא טוען פה?
עו"ד חן: נכון, לא, אני אומר, אתה טוען שהוא שיקר?
כב' הש' הדר: האם אתה טוען ששושני שיקר לך לגבי התקשרות הפרעון של החברה?
העד, מר בן-צבי: בדיעבד, כן."

62. בחקירה החוזרת של יהודה, התובעת עימתה אותו בעמוד 113 עם הסתירה בין הטענה שלו שבחודש ספטמבר מצב החברה היה פנטסטי ובין הדו"ח הכספי לפיו באותו מועד הסתכם ההון בסך של כארבעים אלף ₪ בלבד. בימ"ש נאלץ להעיר לתובעת במעמד החקירה החוזרת כי לכאורה היא מנסה לשכנע אותו שהעד מטעמה אינו אמין.

63. בעת הגשת סיכומיה, התובעת ביקשה מבימ"ש להאמין ליהודה שלפי גרסתה שיקר ולא פעם אחת.

64. קושי שני, יהודה אישר בעדותו טענת זאב בתצהירו כי יהודה זייף חתימותיו. יהודה אישר כי חתם על שיקים תוך שהוא מחקה חתימת זאב, כביכול, בהסכמתו של זאב. ראו בעמוד 91 משורה 8:

"העד, מר שושני: אני מתאר לעצמי שכן, כן. כתוב, יהודה שושני.
ש: בסדר. אוקיי. תאמר לי, נכון, נכון שאתה חתמת על שיקים בשתי החתימות, גם בחתימה של גולדשטיין וגם בחתימה שלך?
ת: שיקים של אספקה שוטפת של סחורות, כן."

ראו גם בעמוד 92 משורה 8:

"כב' הש' הדר: אז מה, כשהיית חותם בשמו, אתה לא היית לא חותם בחתימה שלך אלא היית מנסה להראות, לחקות את החתימה שלו?
העד, מר שושני: ברשותו המלאה."

65. בשורה 26, יהודה נשאל מדוע לא חתם פעמיים בחתימתו כמורשה חתימה כביכול, אלא זייף החתימה השנייה:

"כב' הש' הדר: יכול להיות אני אחתום את חתימתי 'הדר', אני אכתוב 'בשם עורך דין חן', נגיד שעורך דין הוא מורשה חתימה השני.
העד, מר שושני: כן.

כב' הש' הדר: אבל לא עולה בדעתי שאני אנסה לחקות את החתימה של מורשה החתימה השני.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

העד, מר שושני: זה לא היה לנסות לזייף את החתימה שלו. זה פשוט בהרשאתו שלו. אני לא יכולתי לחתום את החתימה שלי פעמיים, הבנק לא היה מכבד את זה גם. אני פשוט, בהרשאה שלו, רגע, יש לי גם להגיד לכבודו עוד משהו, עשרות שיקים שהוא חתם בשמי גם, לספקים. אני יכול להביא את כל השיקים להראות לך אחד אחד."

66. תשובת יהודה לשאלה מדוע לא חתם פעמיים, אלא זייף החתימה השנייה, אינה מקובלת.

67. בעמוד 96 בשורה 4, יהודה אישר כי בכל מהלך חייו העסקיים לא היה לו עם אחרים הסדר לפיו הוא מזייף חתימתם. בשורה 24, לא היה לו מענה מניח הדעת מדוע זאב והוא לא הכינו מראש שיקים עם שתי חתימות, למרות שאישר כי בתחילת דרכם אכן נהגו כך. בעמוד 97 בשורה 16 אישר כי לא עדכן את התובעת כי יש לו הסדר עם זאב לפיו האחרון הרשה לו כביכול לזייף חתימתו.

68. זאב הכחיש שהרשה ליהודה לחתום בשמו, או לזייף חתימתו. לא זו אף זו, זאב טען שזמן רב לאחר שהקשר בינו ובין יהודה נותק נמסרו לחברת גבס שיקים שכביכול זאב חתם עליהם.

69. זאב צרף לראיותיו תלונה למשטרה שהגיש נגד יהודה. בחקירתו נדרש לשאלה אם התלונה נגעה גם לזיוף ועל כך ענה בעמוד 132 משורה 26.

"ש. מדוע לא הגשת תלונה במשטרה נגד שושני לאחר שהבנת שהוא זייף חתימתך בלי הרשאה שלך?

ת. יש תלונה שהגשתי במשטרה נגד שושני על גניבת טרקטור, זיוף חתימות, מפנה לנספח 7.

ש. אני אומר לך שמעיון קל רואים שזה גניבת טרקטור, תראה לי תלונה על זיוף?

ת. באותו מעמד התלוננתי בפני החוקר ששושני זייף חתימות שלי והחוקר אמר לי לפנות לבית המשפט בתביעה אזרחית

ש. אני אומר לך שאתה לא מדייק, רואים שבתלונה בסעיפי החוק לא מופיע זיוף?

ת. זה מה שאמר לי השוטר להגיש תביעה אזרחית"

70. בימ"ש לא האמין לגרסה התמוהה של יהודה לפיה זייף כביכול חתימת זאב בהסכמתו.

71. קושי שלישי, ליהודה מניע ברור לטעון כי זאב ידע על העסקה, אישר אותה וחתם על ערבות. זאת, מכיוון שאם יתברר שיהודה זייף חתימת זאב ורימה התובעת בעניין מעורבות זאב בהזמנה ובחתימה על הערבות, הוא חושף עצמו לבקשה לביטול הליך פשיטת הרגל שאמור להקנות לו פטור מתשלום כלל חובותיו ואולי אף חושף עצמו להליך פלילי. ראו תשובתו בעמוד 90 בשורה 3.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

72. בימ"ש לא קיבל גרסת יהודה בעמוד 89 בשורה 24 כי החליט לומר את האמת לאחר הגעה להסדר עם התובעת:

"ת: לא, אני פניתי אליהם בבקשה להסדר שאחרי שהגענו להסדר התבקשתי להעיד אם אני רוצה לבוא ולהעיד, אמרתי שאני סבבה עם לספר את האמת,".

יהודה העיד שזאב סרב לחתום על ערבויות אישיות

73. קושי רביעי, יהודה העיד בעמוד 90 משורה 22 כי זאב סרב לחתום על ערבויות אישיות:

"ש: הוא סירב לחתום אתה אומר?

ת: היה כן, היה חברות שפנו אליו ואמרו 'שושני חתם, תואיל בבקשה לבוא לחתום' הוא סירב לבוא לחתום מסיבות שלו והחברה בטיפשותה המשיכה לספק סחורה לנו ואז כאילו אני היחיד שחתמתי. אבל גם זה כבר לא בתוקף כי חתימה של ערב יחיד לא תקפה.

ש: כן.

ת: יש חוק שאומר את זה."

74. עדות זאת מחזקת גרסת זאב כי סרב לחתום על ערבויות אישיות להתחייבויות החברה, למעט חריג אחד.

75. ליהודה לא היה בעמוד 103 משורה 25 מענה לשאלה מדוע זאב שינה כביכול עמדתו והסכים לחתום על ערבות לטובת התובעת לאחר שהסחורה סופקה:

"כב' הש' הדר: אז ישאל השואל, אולי אתה ראית ככה, הוא לא רוצה לחתום? אז אני אחתום במקומו?

העד, מר שושני: איפה?

כב' הש' הדר: פה.

העד, מר שושני: פה, זה לא שהוא לא רצה לחתום פה, בכלל לא עלה העניין הזה של לחתום, להסכים או לא להסכים.

כב' הש' הדר: אז לא הבנתי. קודם לכן הוא מסרב לחתום ופתאום,

העד, מר שושני: לא, אדוני אדוני מחליף שני דברים. הוא שאל אותי על אחד לבניין, זו חברה אחרת.

כב' הש' הדר: אדוני אני לא החלפתי שום דבר, אתה אולי לא הבנת את השאלה שלי.

העד, מר שושני: כן, בבקשה.

כב' הש' הדר: האירוע של אחד לבניין שהוא מסרב לחתום,

העד, מר שושני: כן?

כב' הש' הדר: קרה לפני או אחרי,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

העד, מר שושני: לפני,

כב' הש' הדר: האירוע פה?

העד, מר שושני: לפני.

כב' הש' הדר: אז זכרתי טוב. אז אם באחד לבניין הוא מסרב לחתום בערבות,

העד, מר שושני: כן?

כב' הש' הדר: פתאום מגיעה של,

עו"ד חן: תעשיות בית אל,

כב' הש' הדר: בית אל,

העד, מר שושני: מגיע בית אל.

כב' הש' הדר: ואז כלום, הוא חותם, אין לו שום בעיה פתאום, מה קרה?

העד, מר שושני: כי אנחנו רוצים בכוחות משותפים לצאת מהבעיות שאנחנו נמצאים.

אנחנו חשבנו בשלב מסוים שאנחנו לא,

כב' הש' הדר: אבל מה השתנה? למה קודם הוא סירב ופתאום הוא מסכים?

העד, מר שושני: כי קודם הוא סירב כי המשיכו לספק לי סחורה ולא היה, לא אספו את הסחורה בגלל שהוא לא חתם. פה במצב הזה אנחנו רוצים שהאדונים האלה יקבלו את הכסף שמגיע להם. גם לא הייתה כוונה, לשלם את הכסף, סך הכל הם עשו לנו את העבודה."

76. קושי חמישי, הערבות נשלחה בפקס מבית ספר אגרון ולא ממשרד החברה כפי שטען יהודה. ליהודה לא היה בעמוד 105 משורה 5 מענה לקושי זה.

"ש: תאמר לי, איך אתה מסביר את מספר פקס הזה שנשלח מבית ספר אגרון?

ת: חס וחלילה, הוא לא נשלח מבית ספר אגרון.

ש: אז מה זה המספר הזה?

ת: אין לי מושג. יכול להיות שהפקס מאגרון הגיע למשרד שלנו, אין לי מושג. אתה שואל אותי שאלה שאני לא יכול לתת לך תשובה. אבל כששלחנו פקס נדמה לי שכבר לא היינו בכלל, לא,

ש: תגיד, תגיד,

כב' הש' הדר: עוד פעם, תנסה להסביר לי.

העד, מר שושני: המספר,

כב' הש' הדר: רק שנייה, רק שנייה,

העד, מר שושני: כן.

כב' הש' הדר: הפקס נשלח מאיזה מקום בארץ?

העד, מר שושני: מרחוב רינה ניקובה 3 פסגת זאב, זה המשרד שלנו.

ת: היינו בסוף של אגרון, כנראה היינו בסוף של אגרון, אבל אני לא יכול לתת, הפקס,"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

77. גם גב' פקר, שאלה נשלח הפקס, לא ידעה להסביר בעמוד 126 משורה 12 מדוע הפקס נשלח מבית ספר אגרון :

"ש. האם יש לך מושג מדוע בכתב הערבות יש פקס של בית ספר אגרון בירושלים?
ת. אני ממש לא יודעת לשייך מספרי פקס ולכן שייך. אני נותנת אמון בלקוח כך אנו עובדים שנים, לקוח שולח ערבות אישית עם צילום ת"ז ובכך זה נגמר".

78. קושי שיש, לנוכח גרסת יהודה שהוכחשה ע"י זאב, ובהעדר עדים אחרים לחתימתה הנטענת של זאב בנוכחות יהודה, בימ"ש הורה על הגשת דוחות איכון של יהודה וזאב ביום החתימה הנטען. מהדו"ח של זאב עלה ששה במשרד התובעת ביום החתימה בשעה שמונה בערב. יהודה הגיש תחילה דו"ח לפיו אין נתונים לגבי אותו יום. כאשר בימ"ש דרש הסבר, הוגש דו"ח ממנו עלה שיהודה לא היה במשרד התובעת בפסגת זאב בשעה שמונה בערב.

79. התובעת טענה בסיכומיה כי אין לשלול שזאב הגיע למשרד כשעה קודם לכן. אולם, בשעה 18:20 הטלפון הנייד של זאב אוכן **במעלה אדומים** ואילו בשעה 19:37 הטלפון הנייד של יהודה אוכן **בגינות סחרוב**. בשם לב למרחק בין מעלה אדומים שממוקמת מזרחית לירושלים ובין המשרד בפסגת זאב והמרחק בין המשרד בפסגת זאב ובין גני סחרוב, דרומית לפסגת זאב, ולעומסי התנועה מסיב לירושלים בשעת ערב, הסיכוי שהם נפגשו קלוש, עד לא קיים.

80. התובעת לא חקרה זאב בסוגיה זו, למרות שדו"ח האיכון היה לפניו בעת חקירתו וגם לא ביקשה לשוב ולחקור זאב, לאחר שקיבלה דו"ח האיכון המתוקן של יהודה.

81. לא זו אף זו, יהודה העיד בעמוד 109 בשורה 2 שזאב חתם לפניו בצהריים.

82. קושי שביעי, גב' פקר שקיבלה הפקס בו הועברה הערבות אישרה בחקירתה בעמוד 125 משורה 17 כי הפקס התקבל בשעה 18:36

"ש. הוא הגיע ב 18.36, איך הדפסת אותו?
ת. אז למחרת כנראה הדפסתי אותו, לא זוכרת את השעה של ההדפסה"

אולם, כאמור לעיל, יהודה העיד כי זאב חתם בצהריים. כמו כן, זאב אוכן בשעה 18:20 במעלה אדומים.

83. קושי שמיני, בימ"ש לא מצא תשובה מניחה הדעת לתוכן שני מכתבים של התובעת מהם עלה כי הערבות לא נחתמה ביום 30.10.16.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

84. לפי מכתב מיום 28.12.16 התובעת טרם קיבלה הערבות באותו מועד שכן גב' פקר, עובדת של התובעת, כותבת לגב' שטרייה, עובדת אחרת של התובעת, "בנוסף ישלח ערבות אישית". עמיר נשאל על כך בעמוד 85 משורה 19:

"ת: את מה שאמרתי קודם. כי הערבות כבר הייתה אצלנו לפחות על פי, גם הזיכרון וגם התייעוד של הדברים וגם הכיתוב של הפקס ב- 30 באוקטובר, היא כבר הייתה ברשותנו. ש: אוקיי, תאמר לי,

כב' הש' הדר: יש איזה ערבות נוספת שששני נתן, יותר מאוחר?
העד, מר בן-צבי: אני לא מכיר, אני יכול לשער, אבל,"

85. לפי מכתב מיום 9.1.17 גב' פקר כותבת לגב' שטרייה: "היום אמור לשלוח אלי כתב ערבות חתום". עמיר התבקש להסביר גם תוכן מכתב זה ולהלן תשובתו בעמוד 85 משורה 2:

"עו"ד חן: שביום ה- 9 לינואר נשלח מייל על ידי לביאה שהיא מציינת שששני אמור לשלוח לה כתב ערבות אישית, מה אתה אומר על כך?

העד, מר בן-צבי: אני אומר על כך שאני לא מכותב על המייל הזה,
עו"ד חן: אוקיי.

העד, מר בן-צבי: הפשר שלו לא ברור לי, כי ערבות אישית התקבלה אצלנו עוד ב- 30 באוקטובר, זאת אומרת היא כבר הייתה בידנו."

86. גם גב' ביטון לא ידעה בחקירתה בעמוד 124 משורה 18 להסביר תוכן המכתב מיום 9.1.17:

"ש. מה זה הערבות מ 9.1, היתה לכם ערבות?
ת. למיטב זכרוני הערבות הגיעה בצורה לא קריאה ואז היא ביקשה שישלח קריא יותר. בספטמבר היו ההתקנות ובסיום קיבלנו את השיקים, כשבית המשפט שואל אותי מתי לראשונה הגיעה הערבות אני אומרת שאיני יודעת להגיד."

87. גב' שטרייה לא זומנה ע"י התובעת להעיד כדי להסביר תמיהות אלה. זאת, על אף שהמכתבים הוגשו ע"י התובעת כחלק מראיותיה. יהודה שלל בעמוד 11 מסירת ערבות נוספת לתובעת.

88. רק לגב' פקר היה הסבר לתוכן המכתב מינואר בעת שנחקרה בעמוד 127. היא טענה לראשונה שהכוונה לשליחת ערבות תקינה. כשנשאלה מדוע לא צוין שרק צילום תעודת הזהות לא תקין, לא היה לה מענה מניח הדעת.

89. קושי תשיעי, בשונה מהמכתבים מדצמבר וינואר אין התכתבות דומה עובר למועד החתימה הנטען על הערבות. עמיר נשאל על כך בעמוד 88 משורה 3:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

"עו"ד חן: תאמר לי, שאלה אחרונה. יש לך תיעוד שאתם מבקשים מגולדשטיין, שושני, הנתבעת 1, לשלוח לכם כתב ערבות אישית ביום ה-30.10.2016.
העד, מר בן-צבי: שאלה שצריך לבדוק אותה. אני מניח שיש פה תיעוד לזה בתוך מערכת המחשוב שלנו."

90. לנוכח האמור לעיל, בימ"ש לא האמין לגרסת יהודה כי זאב חתם כביכול בנוכחותו על הערבות.

חו"ד של מומחה להשוואת כתב יד

91. עוד לפני שנולדה הגרסה של התובעת כי זאב חתם בנוכחות יהודה, היא ביקשה מבימ"ש למנות מומחה להשוואת כתב יד ובימ"ש מינה מומחית מטעמו. כאמור לעיל, חו"ד שהגישה המומחית קבעה ברמת סבירות נמוכה כי זאב חתם על הערבות. המומחית הסבירה הדרגה הנמוך בכך שהתובעת מסרה לה **צילום** של הערבות. התובעת ייחסה בסיכומיה, משקל רב לחו"ד של המומחית.

92. אולם, בדיקה של צילום במקום מסמך מקור פוגעת ביכולת להגיע למסקנה ברמה גבוהה שכן לא ניתן לבדוק לחץ שהפעיל החותם.

93. כאן המקום לציין שהמומחית לא קיבלה מסמך מקור שכן הערבות החתומה הועברה אל התובעת בפקס והתובעת מעולם לא קיבלה מסמך מקור. גם יהודה לא צרף לתצהירו מסמך המקור עליו חתם, לגרסתו, גם זאב.

94. המומחית מטעם בימ"ש אישרה בעמ' 41 משורה 8 שכאשר אין לפני המומחה המסמך המקורי עליו לנהוג בזהירות רבה:

"ש: אבל, נכון שבפסקי דין נכתב שכשבודקים מסמך שהוא העתק אז צריך ממש לבדוק את זה בזהירות רבה ולהסיק מסקנות זהירות, נכון?
ת: יש פסקי דין ואני בגישה הזאת שצריך כן, המומחה צריך לציין את זה בחוות הדעת ולא לתת דירוג למסקנה בדרגה הגבוהה ביותר כשלא היה לו את המסמך המקורי. יחד עם זה יש פסקי דין גם של העליון, יש לי אותו באיזה מקום. שכן מאשרים לבדוק, להסתמך על מסמך מצולם, אני מיד אמצא את זה."

95. בשונה מעמדת זאב בסיכומיו, בימ"ש לא שולל הסתמכות על חו"ד שהוכנה על יסוד צילום. אולם, בימ"ש מסכים עם זאב, שבמצב זה יש לנהוג בזהירות רבה ולהביא בחשבון ראיות נוספות, ככל שישנן. לענייננו, אכן ישנן ראיות נוספות וכבדות משקל לפיהן, לא זאב חתם על הערבות. נוסף לכך, העובדה שיהודה, העד מטעם התובעת, לא העמיד את **הערבות המקורית** שלגרסתו נחתמה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

בנוכחותו ונשלחה בפקס לתובעת, יוצרת קושי לעצם התבססות התובעת על המסמך שנבדק מכח כלל הראיה הטובה ביותר. לעניין זה ראו עא 6205/98 מייקל סקוט אונגרנ' דניאל עופר (פורסם בנבו).

96. זאב הגיש חו"ד מטעמו שמסקנתה בדרגה גבוהה של 90% היא כי הוא לא חתם על הערבות. המומחית מטעם זאב, גב' קדוש, התבקשה להסביר מהי הטעות שנפלה לדעתה בחו"ד של מומחית בימ"ש והיא ענתה בעמוד 51 משורה 24 :

"אוקיי, אני חושבת שהיא טעתה בקביעה שלה איפה נגמרת החתימה, מכיוון שהחתימות שם משתבללות אחת אל תוך השנייה. אני חושבת שהיא קבעה שקו אחד עולה על קו שני, היא לא יכולה לבחון את זה על סמך צילום, זה אפשר לראות רק במקור, בבדיקה מיקרוסקופית, איזה קו נמצא מעל איזה קו. אני חושבת שההתייחסות שלה הייתה למאפיינים צורניים, כמו שאמר עורך הדין, ללולאה שנמצאת מתחת לקו שורה. אני חושבת שהסכמנו שתינו שהציר כתיבה הוא ציר כתיבה תנודי, כלומר הוא נע מימין לשמאל,...

העדה, גב' קדוש: אין שם קווי כיסוי כמו שטוענת המומחית שהיות ויש קו כיסוי, גם בחתימת המחלוקת זה סוג של טביעת אצבע ולכן זה בהכרח קיים.
כב' הש' הדר: ב/21 זה חתימה שהוא חתם בפניה,
העדה, גב' קדוש: כן....

כב' הש' הדר: אז יכול להיות שבהכתבה אני משנה לא?
העדה, גב' קדוש: בהכתבה אני משנה את הצורה אדוני. אני לא יכול לשלוט בקווי כיסוי, זה משהו שאני עושה באופן אוטומטי, כמו נקודות עצירה, כמו נטייה לעשות משיכות של קו שיש לו,

כב' הש' הדר: זה לא מסקנה נחרצת מדי?
העדה, גב' קדוש: לא, אז אני מסבירה, שיש לו למשל, יש לו נטייה למשוך את קו ההתחלה. בקו ההתחלה שלו הוא עושה סוג של זיז, זה משהו שאדם עושה באופן אוטומטי והוא מתקשה לשנות את זה גם כשהוא מנסה להסוות את חתימתו."

97. נוסף למחלוקת לגבי קו הכיסוי, גב' קדוש הצביעה בעמוד 57 משורה 8 על חילוקי דעות גם לגבי זווית החתימה :

"העדה, גב' קדוש: אוקיי. סעיף ג/2 טוענת פנינה שהזווית שנוצרת בין חתימת המחלוקת זו הזווית,

כב' הש' הדר: רגע.

העדה, גב' קדוש: הקו מתחיל מכאן ויוצר זווית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

כב' הש' הדר: בקו האופקי.

העדה, גב' קדוש: כן.

כב' הש' הדר: אני מסמן בעיגול, כן.

העדה, גב' קדוש: היא טוענת שזה אותה זווית בחתימות העדות. אני טוענת שהזווית היא שונה, גם בחתימה הזו, גם בחתימה הזו. אם אדוני ישים לב הוא נזהר בדרך כלל לחצות את הקו האופקי. לחצות עם התחלה של קו אדוני, אתה מבחין בזיס שאני מדברת עליו?

כב' הש' הדר: כן, את לא היית בחקירה שלה, זה עלה.

העדה, גב' קדוש: שלא מופיע בכלל בחתימת המחלוקת."

98. בימ"ש נמנע מהכרעה במחלוקת בין המומחיות בעניין קווי הכיסוי וזווית החתימה, שכן כאמור לעיל, ממילא המומחית מטעם בימ"ש ייחסה דרוג נמוך למסקנתה. אולם, חילוקי הדעות בעניין קו הכיסוי וזווית החתימה מדגימים הקושי, שנוצר עקב העדר מסמך מקור, להגיע למסקנה נחרצת.

99. המומחיות גם חלקו לגבי הנכונות של אחד ממרכיבי הבדיקה של מומחית בימ"ש בו היא מנחה החותם לחתום כאשר מבטו מוסט הצידה כך שאינו רואה הדף עליו חותם. ראו בעמוד 54 משורה 24:

"העדה, גב' קדוש: כיוון שהפריסה, הפריסה בחלל משתנה לגמרי, והרבה מאוד מהמאפיינים שאנחנו בודקים, פרופורציות בחלקי חתימה, פריסת החלל היא משהו שאדם צריך לראות. גם כשאני בוחנת כתב יד של אדם,

כב' הש' הדר: מצד אחד, מצד אחד אני נוטה להסכים אתך,

העדה, גב' קדוש: כן.

כב' הש' הדר: מצד שני דברים שאולי הוא רצה לשנות כשהוא לא רואה, אז קשה לו לשנות?

העדה, גב' קדוש: אדם שרוצה לשנות את חתימתו, יצייר חתימה בצורה שונה לגמרי. גם חתימת המחלוקת היא לטענתי לא חתימה מוסוות, כי אחרת,"

גם במחלוקת זאת, בימ"ש לא מוצא להכריע, אולם מתרשם שגם מחלוקת זאת מצדיקה נקיטת זהירות רבה לגבי הקביעה של המומחית מטעם בימ"ש שזאב חתם על הערבות.

100. לכל אלה, וכאמור לעיל, יש להוסיף ולהדגיש, כי במהלך חקירת יהודה, הוא אישר כי זיין חתימות זאב על שיקים, לטענתו, בהסכמת זאב. זאב הכחיש זאת ואף טען שזמן רב לאחר שהקשר בינו ובין יהודה נותק נמסרו לחברת גבס שיקים שכביכול זאב חתם עליהם.

101. המומחית, גב' קדוש, הסבירה בחקירתה בעמוד 58 משורה 29 שאין צורך להיות אמן בזיוף לצורך ביצוע זיוף:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

"כב' הש' הדר: אז לכאורה המסקנה היא שהיה פה או אומן, או מומחה לזיופים. העדה, גב' קדוש: או, אני אתן לאדוני דוגמה פשוטה. אדם יכול להניח דף על דף, ולחרוט את החתימה ולמלא את החתימה מתחת. זה יצא די דומה למאפייני כתב היד של הכותב."

102. המומחית מטעם זאב הסבירה בהמשך חקירתה כי בגלל שאין ברשות בימ"ש מסמך המקור, לא ניתן לבדוק בו קיום שקעים שנוצרו עקב ביצוע זיוף בשיטה שתיארה.

103. בימ"ש התרשם מהחתימות של זאב כביכול שיהודה אישר בעדותו כי זייף שיהודה הצליח לזייף חתימת זאב בהצלחה לא מבוטלת. אף יהודה התקשה בעמוד 93 משורה 24 לזהות מתי החתימה היא של זאב ומתי שלו.

"העד, מר שושני: אני לא בא בוודאות להגיד לך שאני חתמתי או הוא חתם. זה, יכול להיות שאני חתמתי בשמו. בהתאם לזה שהעברנו אלפי שיקים, זה לא רק השיקים האלה. אלפי שיקים."

104. כך גם לא ידע לענות בעמוד 95 משורה 8 מי חתם "בשם" זאב כביכול על ההזמנה:

"ש: נכון שהחתימה כביכול של גולדשטיין אתה חתמת?

ת: אני לא יכול להגיד לך בוודאות.

ש: תסתכל על החתימה.

ת: אני מסתכל על החתימה, שלי בוודאות, על החתימה שלו אני לא יודע. אני לא יכול להגיד לך, זה נראה כמו החתימה שלו. אני לא בא להגיד לך,"

105. המסקנה היא שאין בחו"ד של המומחית מטעם בימ"ש, שממילא סויגה ובצדק ע"י המומחית עצמה, כדי לבסס המסקנה שזאב חתם על הערבות. הכלל הוא כי תובע נושא בנטל השכנוע לגבי כל הטענות העובדתיות המרכיבות את עילתו. אולם, גם אם בימ"ש יביא בחשבון שעל פי כלל "הידיעה המיוחדת", ראו עא 6205/98 מייקל סקוט אונגר נ' דניאל עופר (פורסם בנבו), התובעת עמדה בנטל ראשוני, מהראיות שהובאו לפני בימ"ש, יש לקבוע כי זאב לא חתם על הערבות.

התובעת התרשלה

106. התובעת לא הצליחה להוכיח כי זאב חתם על הערבות, ואין לה, אלא להלין על עצמה בעניין זה. זאת, מכיוון שלא נקטה צעדים בסיסיים לצורך הבטחת התשלום בעד התמורה.

107. מהראיות התברר שהתובעת ביצעה ההתקנה בסכום לא מבוטל בחודש ספטמבר בטרם קיבלה התשלום וזאת על יסוד התחייבות של החברה בלבד לשלם התמורה. בתום ההתקנה, קיבלה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

שלושה שיקים במקום אחד ואז יהודה ביקש מהתובעת לדחות מועד התשלום הראשון. רק בשלב זה, התובעת בדקה באמצעות גב' ביטון מצבה הכלכלי של החברה. לפי גרסת עמיר שעלתה לראשונה בחקירתו, הוא הסכים לפריסת תשלומים בעקבות התחייבות יהודה וזאב, אותם לא הכיר עובר לשיחתו עמם, להעביר אליו ערבות.

108. בנסיבות אלה, מצופה היה שהתובעת תעמוד על חתימת הערבות לפני נציג התובעת, או עו"ד. לעמיר לא היה מענה סביר מדוע לא דרש זאת, על אף סכום העסקה שאינו מבוטל.

109. נוסף לכך, התברר שהתובעת קיבלה צילום תעודת זהות של זאב שהגיע אליה בפקס כאשר "לא רואים בו כלום". ראה תשובת עמיר בעמוד 67 שורה 23 :

"עו"ד חן: בתמונה הזאת, אתה יכול לזהות מי נמצא בתמונה?

העד, מר בן-צבי: בתמונה הזאת לא.

עו"ד חן: לא? יש לך תמונה אחרת שאתה יודע לזהות.

העד, מר בן-צבי: אני יודע שזה צילום של צילום שעבר,

כב' הש' הדר: רגע, הפרטים של, הפרטים נמצאים? תן לנו להציץ.

העד, מר בן-צבי: בצילום עצמו,

כב' הש' הדר: לא רואים כלום.

העד, מר בן-צבי: לא רואים כלום."

110. גב' פקר תארה לראשונה בעדותה גרסה מפורטת לגבי קבלת צילום תעודת הזהות של זאב בעמוד 126 משורה 17 :

"ש. הצלחת לזהות?

ת. מה שקורה שלא הצלחנו לזהות וזה הגיע מטושטש ולכן נתבקשתי על ידי בן צבי לבקש שוב לשלוח ערבות אישית ברורה יותר, זה לא היה באותו יום. סליחה, זה היה באותו יום אבל הם לא עשו את זה באותו יום. והאמנתי לשושני שזה בסדר ואחרי שקיבלתי את הערבות הראשונה.. כשבית המשפט שואל אותי האם עדכנתי את בן צבי שבקשתו לא מולאה אני אומרת שכן והוא אמר לי להמשיך לבקש עד שנקבל. המשכתי לבקש וכשבית המשפט שואל אותי מתי לראשונה עדכנתי את בן צבי שאני המשכתי לבקש ולא קיבלתי אני אומרת שבמשך כל הזמן בשלב מסויים ויתרתם?

ת. לא ויתרנו, המשכתי לבקש, העברנו לאביגיל מהנה"ח מייל בנושא והערבות האישית שהייתי אמורה לקבל לא הגיעה. כשבית המשפט שואל אותי האם הערבות לא הגיעה אני מסבירה שהערבות האישית הראשונה הגיעה מטושטש ולא ראו כמעט כלום ובגלל ששושני ביקש ממני שוב ושוב לדחות את הפקדת השיקים העברתי מייל בנדון לאביגיל מהנה"ח וגם לבן צבי ששוחח עם בעלי המניות. היו לנו כמה שיחות. כשבית המשפט שואל אותי איך אני יודעת שגם בשיחה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

השניה בן צבי דיבר עם בעלי המניות אני אומרת שאני יודעת שהוא דיבר איתו עם שושני לפחות פעמיים, ממה שבן צבי סיפר שהוא דיבר איתו עוד כמה פעמים לא יודעת כמה. כשבית המשפט שואל אותי מדוע אמרתי שהוא דיבר עם בעלי המניות אני אומרת שבבקשה הראשונה הוא דיבר איתם".

111. מעדות גב' פקר עולה כי התובעת הבינה מיד לאחר קבלת הערבות שלא ניתן לזהות זאב בצילום תעודת הזהות שהועבר אליה, וראתה בכך פגם שמחייב תיקון ע"י שליחה מחדש של הערבות וצילום תעודת הזהות. אולם, גב' פקר אישרה כי התובעת לא הצליחה לקבל צילום קריא. גרסה זו לא הובאה ע"י התובעת כמצופה עד מועד חקירת גב' פקר.

112. לא זו אף זו, בעמוד 127 בשורה 32 גב' פקר העידה כי לא עדכנה עמיר שנפל פגם בערבות.

113. מכאן שלגרסת התובעת היא מבינה בסוף חודש אוקטובר 2016 שהחברה נקלעה לקשיים כלכליים וכי יש פגם בערבות של זאב, אך היא מסתפקת בבקשות חוזרות ונשנות מיהודה לקבל צילום תקין של תעודת הזהות של זאב, ורק בחלוף 7 חודשים מגישה תובענה זו בחודש מאי 2017. גב' פקר הסבירה התנהלות זאת בכך ש"אנו אנשים טובים שמאמינים". מכיוון שמדובר בהתנהלות עסקית בסכום נכבד, בנסיבות שפורטו, אין לקבל תשובה זו.

עילות תביעה נוספות של התובעת

114. התובעת טענה כי יש לחייב זאב בגין חוב החברה בשלל עילות שמי מהן לא הוכחה.

115. התובעת טענה כי זאב אינו דובר אמת וכי הוא הזמין הסחורה, חתם על השיקים ואף חתם על הערבות. בימ"ש דחה טענות אלה. התובעת לא הצליחה להוכיח כי זאב היה מודע כלל לעסקה ובימ"ש האמין לזאב כאשר טען כבר בגרסתו הראשונה כי דרש מיהודה להפסיק ההתקשרות לגבי בית הספר מבוא חורון עקב הקשיים אליהם נקלעה החברה.

116. נוסף לכך, התובעת טענה שזאב היה רשלן.

117. לעניין מתן השיקים של החברה לתובעת, לגרסתו, ע"י יהודה, לזאב לא היה מענה מניח הדעת לגבי המעקב שלו אחר משיכת שיקים ע"י החברה באמצעות יהודה.

118. אולם, התובעת ביצעה ההתקנה לפני שקיבלה השיקים ומכאן שלא רשאית לטעון להסתמכות על קבלת השיקים לצורך ביצוע ההתקנה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-11973 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

119. כל יתר הפעולות, **שליחת הזמנה** ללא ידיעת זאב, **חתימה על ערבות** ללא ידיעת זאב, אינן מקימות התרשלות של זאב.

120. בעת חקירתו, עמיר נשאל מדוע הוגשה תביעה נגד זאב ועל כך ענה בעמוד 87 משורה 28 :
"אני לא יודע מה 'שיניתי את הגירסה שלי', אני, התנהלנו מול חברת גולדשטיין באמצעות שושני וכשהגענו לחתימה לערבות אישית היו שם חתימה נוספת, כנראה של גולדשטיין וכשהתיק הגיע לדיון משפטי אז ברור שגם מר גולדשטיין נתבע, כי הוא בעל מניות."

121. כאמור לעיל, יהודה אישר שזאב לא היה באתר העבודה עוד לפני חודש מאי, שעה שההזמנה הודפסה ע"י התובעת בחודש ספטמבר ובימ"ש קבע כי לא הוכח שחתם על ההזמנה, על השיקים או על הערבות.

122. אין די בהיות זאב בעל מניות כדי לבסס נגדו תביעה באופן אישי ע"י הרמת מסך, או אחריות אישית אחרת, בעניין התקשרות של החברה, אלא יש להוכיח מעורבות אישית שלו, מעבר להיותו בעל מניות.

123. לגבי הטענה להתעשרות שלא כדין, התובעת לא הוכיחה כי זאב התעשר כביכול באופן אישי מהסחורה שסיפק לחברה.

בימ"ש דוחה התביעה

124. לנוכח האמור לעיל, בימ"ש דוחה התביעה.

דיון בהוצאות

125. בימ"ש מבין לליבו של ספק שסיפק סחורה לחברה ומצא עצמו מול שוקת שבורה. אולם, בימ"ש התרשם שהתובעת שהתרשלה באופן בו אמורה הייתה להבטיח תשלום התמורה, ניסתה לייצר ראיות נגד זאב, יש מאין. לא זו אף זו, היא העלתה טענות עובדתיות כביכול, לרבות במסגרת תצהירים, שעדיה אישרו כי אינן נכונות, וזאת כדי לחפות על כשליה. **התובעת ניסתה להטעות בימ"ש ויש לייחס להתנהלות זו חומרה יתרה.**

126. לחובתו של זאב, יאמר כי הפריע לא פעם לדיונים ובימ"ש עמד לפסוק נגדו הוצאות לטובת אוצר המדינה כפי שעולה מהפרוטוקולים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11973-05-17 תעשיות בית-אל זכרון-יעקב בע"מ נ' גולדשטיין

127. אשר על כן, בימ"ש מחייב התובעת לשלם לזאב שכ"ט ב"כ בסך של 20,000 ₪ בלבד וכן להשיב לו חלקו בשכר המומחית מטעם בימ"ש ושכר הטרחה ששילם לגב' קדוש.

סוף דבר

128. אשר על כן, בימ"ש דוחה התביעה נגד זאב ומחייב התובעת לשלם לו שכ"ט ב"כ בסך של 20,000 ₪ צמוד בתוספת ריבית כדין ממועד מתן פסק הדין ועד מועד התשלום בפועל. כמו כן, מחייב התובעת לשלם לזאב חלקו בשכר המומחית מטעם בימ"ש ושכר הטרחה ששילם למומחית מטעמו צמוד כדין ממועד ההוצאה ועד מועד התשלום בפועל.

ניתן היום, י"ד אייר תש"פ, 08 מאי 2020, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט